

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XVIII. Die Ivlii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Pta colla.
guia.

Coy.

Tempus.

19.Iulij.

18 Iulij Gal-
lus Auenio-
ne 1604.
ætat. 55.

Patientia.

Mors.

Morientes.
Mors.

Germanus
monachij.
18.Iulij
1613.ætat.
70.Soc.48.

plures inde redundantē perfusus. Ex ore P. Ioannis diuina cum quibusdam tractantis visæ sunt flammæ quædam igneo volatu erumpere, quæ ad eiusdem cor appulsæ videre desiderare. Alteri cuidam ostensum est diuinitus, P. Ioannem præ concionatore quodam (probæ licet noræ viro) Deo esse magis acceptum. Tempus illi summoerat in pretio, ne quid ex eo deperderet. Et si quid se temporis perdidisse opinabatur lachrymis expiabat. Tertiò post mortem die duobus ante Solis occasum horis cuidam è suis, cuius

conscientiam gubernarat, magno splendore paludamentisque amictus apparere visus dixit se ferè tridui spatio in flammis Purgatoriis expiasse noxas, quas in Congregationibus, ut vocant commiserat. Explicit simul cæruleo paludamento quo splendebat assiduum orandi studium indicari; candido, puritatem, rubeo, charitatē, ac tolerantiam aduersorum. Eadem, si quid aggredi veller, consultus P. Ioannes consilium dabat, & futurum successum sèpius indicabat,

Purgator.

Oratio.
Calum.

Lust
in B
incer
anno
zat
Soci.

XVIII. DIE IVLII.

P E T R V S
DOLIGIER COAD.

A B ingrauecente ischiade mira patientiā & laborum perseveriōne perstebat, alacritate permanēta mirabilis. Vespri ad synaxim diei sequentis ut se pararet, confessionem obierat, & eā nocte placidē in idipsum dormiit, ac requierit in pace, mortuus manē repertus. È nocte de nōstris non nemo brachio tacto excitari, se ac moneri sensit, hac etiam voce auditā: Vigila Deoque unum commenda è fratribus, qui iam nunc agit animam.

N O E
LEO COAD.

CVm literarum esset omnino ruditac Societatem se facilius impretratum à quopiā iam audisset, filiolas condiscerat, adultam iam æratem ad infimos paruulos ad elementa literarum discenda lubens demisit. Idoneus erat ad omnia, & promptus

ad obsequia eius quam vnicè amabant, commendabat, luculentaque facundiā extollebat inter socios benevolentissimæ charitatis. Planè ex illius virtutis indole, genio, disciplinaque proficisciēbatur quicquid ageret, diceretur. Hilaris ægrorum minister ac totus charitas Hydropem ita ipse tulit, vt dissimulanter planè illum haberit, cuius bene valenti par animi tranquillitate, licet iam ne decumbe re quidem posset in lecto, sed mortem sèdens opperiretur in sella.

D O M I N I C V S
FABER COAD.

R Eligiosi laboris assiduitate magno Florentiæ
exemplo præluxit coadiutoribus incerto die
vt orandi ac laborandi impigritate se Vide hist.
Soci 1581.n.
60.
Angelus.

Morbus.

cessisset, eleganti facie adstitisse iuuenem, qui se venisse dicebat, ut illi su-premo tempore adesset. Nempe hisce solatiis dignatur cælum eos qui sancto laboris Dei causâ perseveranter impensi sudore madidi, requiescant à laboribus suis.

EMMANUEL

A COSTA COAD.

Lusitanus
in Brasilia
incerto die
anno 1637.
xrat 33.
Soc. 13.

Mortif.

SEdulus in labore, diligens in vale-studinarij munere, sibi verò magnopè semper infensus, afflictandi se vfu-perpetuo clarus eminebat. Vnde magna id genus supellex postea reperta penes eum est quā ille se cruciabat. Farnambucum an abire vellet roga-tus, respondit se nauim illicē conscen-

surum, si iuberetur, licet cum discri-mine capitinis manifesto. Maiorum e-
Obed.
nīm, aiebat, est præcipere, & meum obediare. Nocte qua Emmanuel mi-grauit ē vita, vir simplex ac rectus, &
Mors.
cuius probitas fidem facilè commere-tur, dixit visam sibi ē collegio nostro pro-gredi illustrem pompam, quæ de Societate mortuum quempiā, triun-phali potius quām exequiali apparatu efferebat, non in feretro, sed in tape-te sericeo decubentem. Secutam gloriosum fūsus frequentem candidato-rum coronam, quæ multavndique luce illustris, flores candidos sparge-bat, signa lætitia. Hærebat hæc vi-dens ecquid vellent; sed manē nunciata sonante campano ære Emma-nuelis mors dubitationem illi omnem exemit.

XIX. DIE IVLII.

P. LAURENTIVS MASSONIVS.

19.Iulij Ira-
lus Manilie
1631. xrat.
75. Soc. 49.

Zelus.

Crucifixus.

B.V.

B. Aloysij in Theologia Romæ Condiscipulus, postea in Ori-en-tis India magnos labores exan-tlauit itinerum, probrorum, verbo-rum, carcerum, nauigationis, frigo-rum, famis per annos 30. vnde illi per-fecti viri nomen ab Hispanis, indi-genisque adhæsit. Copiis Catholicis Sacramenta ministravit, victoriāmque pollicitus cum Crucifixo præiuit, & victoriā potiti nostri Ternatē insulam recepēre, vbi soricūm ingentem vim sacrī exorcismis ritē execratus abegit. Alias cū Batauus Victor vi-ctos omnes persequeretur, Patrem, Laurentium istic immotum ignarus omisit; id quod Beatissimæ Virginis o-pe factum, quæ noctu illi conspecta

est & visa hostem morari ne noceret Laurentio. Enim uero ita ei videba-tur, cum hostem ipse præiret, acho-stis præeuntem sequeretur, sed non assequeretur, iniiciente illi moras cā quam videbat Virgine Dei Matre. Triduo impastus latuit in vpreto-tandem cū sitaret, repente, vt aiunt, aqua ē terra profiliit ad sim Laurentij restinguendam, & cā extinctā eu-a-nuit aqua in terram redux. Frequentes illi manabant ab oculis lachrymæ, quod se nescire dicere satiue illis peccata sua eluisset. Quotidie se (vrie-
Sitt.
uniua, & cilicia crebra raseam) verbe-rabat; à dæmoniis quoque aliquan-do ita malē tractatus, vt lectulo de-buerit hærere affixus. Nullam un-quam legem Societatis visus est ne-glexisse, vel præteriisse. In morbo bis quotidie sacram exomologesim ob-i-
Mortif.

Confessio
quondam

P. IOAN-